

“Uribe ha arribat al poder gràcies al suport dels paramilitars”

El Polo Democrático Alternativo (PDA) representa l'enèsim intent de l'esquerra colombiana de constituir un bloc electoral potent. Els anteriors van acabar amb l'eliminació física dels seus dirigents. Part de l'èxit del PDA es basa en la figura del seu líder. Gràcies al seu aspecte bondadós i gest despistat, aquest expresident del Tribunal Constitucional s'ha guanyat la fama de polític honest. Una característica important en un país fart dels escàndols de corrupció. L'últim és el de l'anomenada “parapolítica”, és a dir, la vinculació entre paramilitars i polítics que ha esquitxat recentment diversos membres de l'entorn presidencial, entre ells l'exministra d'Exteriors.

—**Què li sembla la gestió del president Uribe?**

—Realment negativa. La seva presidència ha estat un fracàs en diversos àmbits de gran importància. No ha eradicat la guerrilla com va prometre, ni ha reduït el cultiu de droga, sinó que més aviat ha passat el contrari. A més, durant el seu mandat han crescut les violacions dels drets humans per l'exèrcit, com també les desigualtats socials a causa de la seva política econòmica neoliberal.

—**No obstant això, la popularitat d'Uribe és molt alta...**

—És cert, i la principal raó és la capacitat que té per manipular l'opinió pública. Gràcies al control dels mitjans de comunicació per gent propera a ell, ha estat capaç de crear la percepció en l'opinió pública que la seguretat ha millorat en el país. Però el fet que Bush no s'hagi atrevit ni tan sols a dormir en la ciutat és la millor demostració del seu fracàs. Malgrat això, l'escàndol de la parapolítica ja comença a afectar el seu grau de popularitat.

—**Fins a quin punt creu que Uribe està implicat en aquests escàndols?**

—De moment, no hi ha proves que l'hi impliquin directament, però estem

Carlos Gaviria (Sopetran, Colòmbia, 1937) va ser la sorpresa de les eleccions presidencials colombianes del 2006. Malgrat liderar un partit creat només uns mesos abans dels comicis, el Polo Democrático Alternativo (PDA), va ser el segon candidat més votat, amb més del 20% de suport.

només a l'inici de les investigacions. En tot cas, sí que hi ha diverses persones de la seva confiança processades, i és obvi que d'una manera o altra Uribe s'ha recolzat en el paramilitarisme per aconseguir el poder.

—**Què opina del procés de desmobilització del paramilitarisme, i la llei de justícia i pau que el regula?**

—La llei conté defectes de forma molt greus. Però a més, la implantació també dista molt de ser la correcta. La reparació que reben les víctimes és insuficient, no hi ha garanties que la veritat sobre tots els crims comesos sortirà a la llum pública, i el nombre de paramilitars desmobilitzats és sospitós. En lloc dels 15.000 previstos, ja se n'han presentat més de 45.000, la qual cosa suggereix que s'han ficat en el procés molts delinqüents comuns. A més, no s'han desmuntat les estruc-

tures de poder creades durant tots aquests anys. Hi ha indicis per pensar que la desmobilització perseguia una simple legalització del paramilitarisme, un rentat de cara.

—**El PDA és un partit nou, però ha crescut molt ràpidament. Quin és el seu eix programàtic?**

—El Polo és una plataforma que agrupa una sèrie de petits partits d'esquerra amb diferents ideologies. El nostre programa comú inclou dotze punts que es poden resumir en dos grans eixos: la creació d'un estat social de dret, i la preservació de la sobirania nacional, especialment en tot allò que té a veure amb l'explotació dels nostres recursos naturals.

—**El Govern els acusa de mantenir vincles amb la guerrilla. És això cert?**

—En absolut. Des de la nostra creació, i els nostres estatuts ho deixen ben clar, hem condemnat tota mena de violència política. En altres temps, la lluita armada potser va ser legítima, però no ho és avui dia. El Govern ho sap perfectament, però utilitza aquest argument per deslegitimar-nos a ulls de la població posant en perill la nostra integritat física.

—**Pot el Polo desenvolupar amb normalitat la seva activitat política?**

—Cap partit pot treballar amb normalitat en aquest país, però el nostre cas és el més precari. Estem amenaçats tant pels paramilitars com per la guerrilla. I las acusacions del Govern respecte als nostres llaços amb la guerrilla ens posen a l'ull de l'huracà. De totes maneres, em temo que el perill real arribarà si continuem creixent i podem arribar al poder.

—**Quina estratègia hauria d'aplicar l'estat per superar el conflicte armat que pateix el país?**

—L'anomenada política de “seguretat democràtica” d'Uribe plantejava la derrota militar de la guerrilla, però com s'ha demostrat, això no és factible. És

necessari acompanyar les mesures de pressió militar amb un pla de negociació política.

—**Creu realment que la guerrilla està interessada a negociar?**

—En el cas de l'ELN sembla que el procés va per bon camí, i estic convençut que els seus líders aposten per una sortida negociada al conflicte. Pel que respecta a les FARC, és difícil saber-ho. En tot cas, seria molt positiu que es produís l'anomenat "intercanvi humanitari" entre l'estat i la guerrilla, de manera que s'alliberin una bona part dels nostres compatriotes segrestats. És una mesura que reduiria el patiment de milers de persones, i a la vegada, podria crear la confiança necessària entre les parts per avançar en la negociació.

—**Un dels principals assumptes que tractà el president Bush en la visita que va fer recentment al país va ser la firma del Tractat de Lliure Comerç (TLC). Quina es la posició del Polo al respecte?**

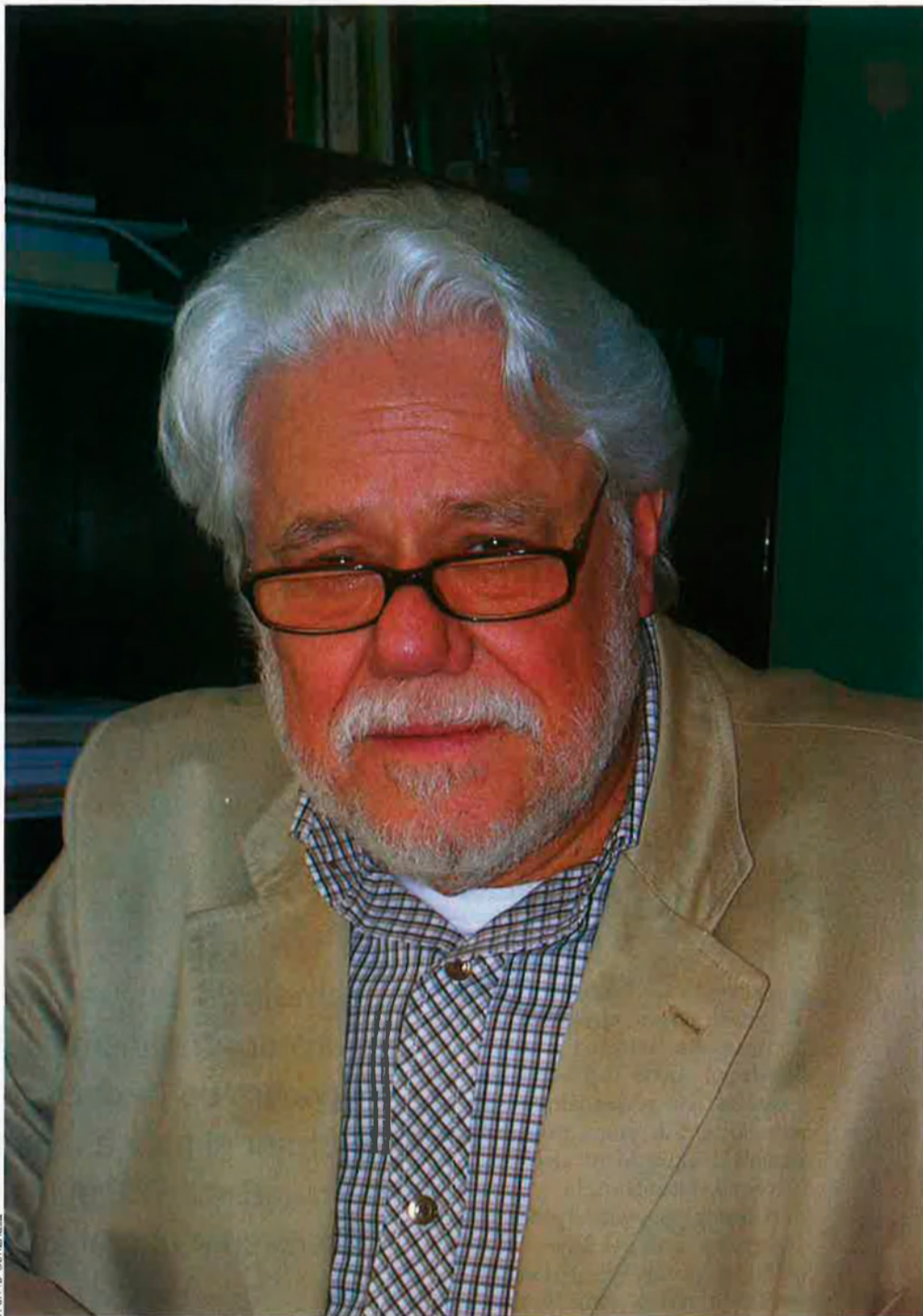
—Ens oposem frontalment a l'aprovació en el Congrés del TLC perquè pensem que afectarà molt negativament el teixit productiu de la nostra economia. Uribe manté una actitud servil cap als Estats Units, i el resultat és un tractat molt més favorable als interessos nord-americans.

—**Què li sembla la política de la Unió Europea envers Colòmbia?**

—En molts aspectes és millor que la dels Estats Units. No és aquest el cas de la política comercial, que només persegueix els seus propis interessos. Per desgràcia, el president Uribe ha estat capaç de convèncer molts països europeus que Colòmbia pateix un problema de terrorisme i delinqüència. Això és una errada, i cal dir que el Govern del president espanyol Rodríguez Zapatero ens ha decebut en aquest àmbit. La UE ha de pressionar més el Govern perquè busqui una sortida dialogada a un conflicte que és polític.

—**Els últims anys la política colombiana ha vist com s'esfondraven els dos partits tradicionals i apareixien nous moviments, com el Polo. Com evolucionarà el sistema de partits colombià?**

—A diferència del passat recent, en què els programes del Govern i l'oposició eren molt semblants, crec que a

“La derrota militar de la guerrilla no és factible, cal un pla de negociació política”

mitjà termini la política colombiana s'estructurarà a partir de dos grans projectes diferenciats. A la dreta hi haurà el que avui anomenem “uribisme”, que és un conglomerat de diversos petits partits que en el futur podrien arribar a donar lloc a un sol partit. I a l'esquerra

hi haurà un clar referent consolidat, que espero que sigui el Polo. De moment, per a la propera legislatura, el nostre objectiu és consolidar-nos com el principal partit de l'oposició.

Ricard González